

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 6954	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Løkken	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Per Sandvik	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

Repparfjord koppermalmforekomster

Forfatter

Carstens, C.W.

Dato

År

Juli 1932

Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

Orkla Grube-aktiebolag

Kommune

Kvalsund

Fylke

Finnmark

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

19351

1: 250 000 kartblad

Honningsvåg

Fagområde

Forekomstbeskrivelse
Geologi

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Ulveryggen
Repparfjordfeltet

Råstoffgruppe

Malm/metall

Råstofftype

Cu

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Avskrift av en kort rapport

Ligger i en sparagmitt. Ulveryggen er hovedforekomsten 1,5-2 km lang. En bredde på 100 meter er mer eller mindre impregnert av kopperglans og broget kopper. et stort antall røsker og flere stoller.

Gjenngis gjennomsnittsprøve uttatt av ing. Smith i 1929 med 2,16% Cu.

Konkluderer med at han ikke anbefaler Orkla metall å kjøpe forekomsten, bl. annet fordi koppergehalten synes sterkt vekslende og upålitelig

Avskrift.

Rapport av Dr. Carstens av 1932.

6

REPPARFJORD KOBBERMALMFOREKOMSTER (i Finnmark).

Sammen med expeditör Kirkhus, sönn av avdöde stiger Kirkhus, befarte jeg Repparfjord kobbermalforekomster 13. juli i år. Forekomstene optrer i en eiendommelig sparagmitisk bergart vest for Repparfjordbotten på nordsiden av Ariselve i höider 3-400 m.o.h.

Den optredende sparagmitskifer, som tilhörer de såkalte Finnmarksformasjoner, fører overveiende kvarts, plagioklas, klorit og muscovit. Biotit, pyroxen og enkelte andre mineraler inngår leilighetsvis i mindre mengder. I veksellagring med denne bergart optrer hist og her mindre mektige fyllitbenker. En rekke mikroskopiske preparater synes å antyde at den gjennomsnittlige SiO_2 -gehalt i almindelighet ikke ligger stort over 75 %. (Kvartsgehalten er i almindelighet 60-65 %). Samtidig inngår forholdsvis betydelige kvanta alkalier.

På Ulveryggen, hvor hovedforekomsten finnes, er den forhåndenværende sparagmitskifer, som her optrer med vesentlig NE-lig strökretning og steilt fall, over en lengde av 1.5-2 km og over en bredde av op til over 100 m (tildels litt forskjøvet i forhold til strökets retning) mere eller mindre sterkt impregneret med kobberglans og brogetkobber. Et meget stort antall röskegrøfter (i alt ca. 50) er her opskutt lodrett strökretningen. Samtidig er der fra søndre dalside ansatt flere stoller i forbindelse med forskjellige undersøkelsesdrifter, orter og synker. Samtlige stollmunner lå ved mitt besök helt tildekket av sne og gjorde stollene helt utilgjengelige.

En gjennemsnittspröve fra Ulveryggens malmsone, representerende stufpröver og uttatt i 1929 av ingeniör Smith, viser följende kjemiske sammensetning:

2,16 %	Cu
81,83 "	SiO_2
8,39 "	Fe_2O_3
6,97 "	Al_2O_3
0,60 "	MgO
0,28 "	CaO

Da stoffprøver ved forekomster av ovennevnte type kun gir et lite pålidelig holdepunkt for verdsettelsen av den forhåndenværende gang, bør ovenstående tall korrigeres ganske betraktelig. Man kommer da sandsynligvis til en kobbergehalt av gjennomsnittlig 1 a 2 %, kanskje tildels derunder, samtidig som SiO₂-gehalten likeledes vil synke ganske vesentlig.

Innenfor malmsonen viser bergarten på en rekke steder på sletter og sprekker malachitbelegg (i almindelighet regnet som indikator på impregnasjon av kobberglans og brogetkobber). I en rekke av de opsprengte röscher er imidlertid malachitgehalten sterkt veks-lende, hvilket samtidig antyder en meget varierende kobbergehalt. I større partier av malmsonen kan således kobbermineraleer ikke påvises med det blotte öie eller luppe.

Forekomstenes utstrekning og utholdenhet mot dypet er forholdsvis ukjent, da samtlige drifter under dagen ligger temmelig nær dagoverflaten. De op tredende kobbersulfidens stabilitet mot større dyp er imidlertid i de fleste tilfeller temmelig tvilsom.

Utenfor Ulveryggen optrer silfidimpregnerte sparagmit-skifere av samme type på flere steder uten at disse dog synes å spille noen betydelig rolle.

KONKLUSJON.

Jeg tör på basis av de undersøkelser jeg hittil har foretatt av Repparfjordens kobbermalforekomster, tiltrods for det be-tydelige malmareal, ikke tilråde forekomsten innkjöpt til A/S Orkla Metals öiemed, vesentlig av fölgende grunder:

1. Beliggenheten fordrer en ca 3 km lang taugbane fra centralstoll til dypvannskai i Repparfjordbotn.

2. De store snemengder og den relativt betydelige höide o.h. (ca 400 m) vil vanskeliggjöre dagbruddsdrift. Grubedrift vil som föolge av kobbergehaltens sterke variasjon (punkt 3) medföre mange ulem-per og forhöie produksjonsprisen.

3. Kobbergehalten innenfor malmsonen synes sterkt vekslende og upålidelig. Rågodset vil sandsynligvis sjelden føre over 1 a 2 % Cu, kanskje i en rekke tilfeller under 1 %.

4. Den malmførende bergart fører ved siden av kvarts, temmelig betydelige mengder feltspat, vesentlig plagioklas, ennvidere klorit og glimmer. Kvartsgehalten er i en flerhet av preparater kun omkring 60-65 %, tilsvarende en SiO_2 -gehalt i bergarten på ca 75 %.

5. Forekomstenes karakter i større dyp er helt ukjent.